

ת"פ 59106/01/13 - מדינת ישראל נגד אליעד דהן

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 59106-01-13 מדינת ישראל נ' דהן

בפני בעניין: כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
אליעד דהן

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד אריאל פס ומתמחה סלבה בס

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד רות גור

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירות של איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק, תקיפת סתם בן זוג, ופגיעה בפרטיות.

תמצית עובדות כתב האישום הן כי בתאריך 27.01.2013, התקשר הנאשם למכשיר הסלולארי של המתלוננת ואמר, "אם הייתי במקומך הייתי תופס רגליים ובורח".

משאמרה המתלוננת לנאשם כי יש בכוונתה לפנות למשטרה, השיב לה הנאשם "אם אני אכנס לכלא אני אדאג שיפגעו במשפחה שלך".

בהמשך למתואר, במהלך היום התקשר הנאשם אל המכשיר הסלולארי של המתלוננת 315 פעמים.

בתאריך 01.12.2012, במרכז קניות ברחובות, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת שעיקרו חששו של הנאשם כי המתלוננת אינה נאמנה, ובמהלכו ביקשה המתלוננת לעזוב את המקום.

באותן הנסיבות, אחז הנאשם בחוזקה בידה של המתלוננת, נטל ממנה את הסלולארי, מנע ממנה לעזוב את המקום וקרא את הודעות הטקסט אשר היו שמורות בו.

בעוד אחוז הנאשם בידה, דרשה המתלוננת מהנאשם שיסחרר אותה ושישיב לה את הסלולארי.

משסרב, סטרה המתלוננת לנאשם. בתגובה, דחף הנאשם את המתלוננת באמצעות ידיו.

בהמשך, פסעה המתלוננת לעבר ביתה, המתלונן הלך בעקבותיה השיג את המתלוננת ודחף אותה באמצעות ידיו מספר פעמים.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נדחפה המתלוננת כנגד קיר שבסמוך.

מיד ובסמוך אמר הנאשם למתלוננת "אני לא שולט בעצמי, אני לא יכול לתת לך ללכת" התקשר לחברו וביקש ממנו שיגיע למקום וייקח אותו משם שכן אינו שולט בעצמו.

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות מבחן ממנו עולה כי הנאשם כבן 28, רווק, מתגורר עם אביו בראשון לציון ועובד עמו בתחום השיפוצים.

מעיון בגיליון הרישום הפלילי עולה כי הנאשם צבר לחובתו שתי הרשעות קודמות שעניינן הפרת צו שנועד להגן על אדם, איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק, תקיפת סתם- בת זוג והחזקה/ שימוש בסמים לצריכה עצמית בשנים 2004-2006.

הנאשם סיים 10 שנות לימוד. בהמשך, שולב בפרויקט "הילה" המיועד לנערים אשר נשרו ממסגרת החינוך הפורמלי, אולם אף שם התקשה להתמיד ולסיים. לדבריו אובחן כסובל מהפרעת קשב וריכוז (לא הוצגו מסמכים). לצבא גויס כחיל מקא"ם, שירת באופן חלקי במשך כשנה ושחרר בשל אי התאמה. מתיאוריו עולה, כי התקשה להסתגל למסגרת הצבאית, לדרישות ולכללי ההתנהגות וכן נשפט מספר פעמים בגין עבירות משמעת.

מבחינה בריאותית, חלה בסכרת לפני כשבע שנים, מאז נמצא במעקב רפואי רציף ומטופל תרופתית באינסולין. לדבריו, לפני כשנה אושפז במחלקה לטיפול נמרץ עקב בעיות בכלי דם בגין מחלת הסכרת.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה לשמור על יציבות ושייכות במסגרות שונות לאורך חייו. מתיאוריו עולה כי בתקופות מסוימות בחייו התגורר אצל אחיו, אמו או בשכירות. כמו כן התרשם שירות המבחן מקשיי תפקוד במישור התעסוקתי כאשר לאורך השנים עבד לסירוגין במקומות שונים לתקופות קצרות.

ביחס למערכת היחסים הזוגית, מסר כי הכיר את בת הזוג לשעבר, המתלוננת בתיק זה, במהלך עבודתם המשותפת בבית קפה. שיתף כי בעת היכרותם היה מודע לגילה הצעיר, קטינה בת 17. לדבריו, הוריה התנגדו לקשר ביניהם כבר מתחילתו, בין היתר בשל פער הגילאים. שיתף כי הקשר לווה בהתנהגויות אובססיביות וחשדניות מצדו, תוך גילוי קנאות בכל הקשור להתנהלותה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם משליך קשייו על רקע נסיבות חייו, תחושות חוסר ביטחון ובדידות שחווה

בתקופות שונות בחייו. נראה כי ער לבעייתיות בהתנהגותו האובססיבית מול בנות זוג ובהקשר זה, התרשם שירות מבחן כי הנאשם תופס את התנהגותו כמבטאת את המצוקה הנפשית והרגשית בה היה הוא עצמו נתון.

באשר לעבירה נשוא הדיון הנוכחי, תיאר תגובותיו באירוע כתוצאה מתחושות כעס ותסכול. הנאשם התקשה תחילה להעמיק בבחינה ביקורתית של התנהגותו כפי שמתוארת בכתב האישום. בהמשך גילה פתיחות ושוחח אודות הגורמים האישיים אשר לתפיסתו הובילו למעשיו הפוגעניים. נראה כי הנאשם היה נתון במצוקה רגשית ובשל כך פעל באימפולסיביות והתקשה לרסן את תגובותיו.

שירות המבחן התרשם כי בדיעבד מבין הבעייתיות שבהתנהלותו במישור הזוגי.

מהיכרות עם הנאשם בשנת 2006 עולה, כי הופנה לשירות מבחן בגין אישומים דומים והתנהגות אלימה, אובססיבית וקנאית כלפי בת זוגו אז. שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור צעיר, עם דפוסי התנהגות המעידים על קושי בשליטה ובריסון. על רקע דפוסי אישיותו, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן אולם הנאשם התקשה להתמיד בטיפול ושירות המבחן נאלץ להפקיעו.

באשר לשימור בחומרים פסיכו אקטיביים, צוין כי הנאשם מסר שנהג בעבר לצרוך סמים מסוג חשיש באופן אינטנסיבי ומידי יום. לדבריו, בשנה האחרונה אינו צורך חשיש.

משיחה שנערכה עם המתלוננת בתיק זה, עולה כי הינה תלמידת תיכון, בת 18. תיארה את מורכבות הדינאמיקה הזוגית, לאור התנהלות אובססיבית וקנאית מצד הנאשם כלפיה. מתיאוריה התרשם שירות המבחן כי המתלוננת חששה וחשה מאוימת לאחר מעצרו של הנאשם. מסרה כי לאחר המקרה נתקו כל קשר, אולם נראה כי עדיין עסוקה ומוטרדת בגין האפשרות של מפגש עם אליעד, לכשיבוטלו התנאים המגבילים וצווי ההרחקה. מסרה כי לאחר הגשת התלונה פנתה לטיפול במרכז נוער בעיר, ואף כיום נפגשת עם עובדת סוציאלית מידי שבוע.

מאינפורמציה עדכנית שהתקבלה מגורמי הטיפול במסגרת הוסטל "דיאלוג מחודש" בבאר שבע, עולה כי הנאשם היה מצוי בטיפול מיום 07/04/13 ועד ליום 07/08/13. לאורך שהותו במרכז לקח חלק בשיחות פרטניות שבועיות עם עובד סוציאלי וכן השתתף בקבוצה טיפולית. נראה כי עבר הליך משמעותי והצליח לבחון דפוסי התנהגותו לאור אירועי חייו. התרשמותם הינה כי הנאשם מבין הבעייתיות באופן בו מתנהל במערכות יחסים זוגיות ובקשריו האינטימיים. נראה כי דפוסי האובססיביים והתנהגותו הפוגענית כלפי בנות זוגו מהוות עבורו הגנה מפני הפחד להינטש.

המלצתם הייתה להמשיך ליווי וטיפול במסגרת אמבולטורית.

בבואו לגבש המלצה שקל שירות המבחן את גורמי הסיכון להישנות ביצוע עבירות מול גורמי הסיכוי לשיקום.

כגורמי סיכון העריך שירות מבחן את דפוסי אישיותו כמתואר, קשייו בניהול קשר זוגי יציב ובוגר, החזרתיות בביצוע העבירות וכן העובדה כי בעבר התקשה לעמוד במסגרת צו המבחן שהוטל עליו. כמו כן, הנאשם התקשה לגלות אמפתיה אודות הנזקים והפגיעות שגרם למתלוננת כאשר בלט כי מרוכז בקשייו ובמחירים האישיים שמשלם בשל ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו. שירות המבחן העריך, כי לא ניתן לשלול סיכון להישנות ביצוע עבירות בתחום הזוגי, ללא המשך טיפול. כגורמי סיכוי, שירות המבחן התרשם כי אינו בעל דפוסי התנהגות עבריינים אלא בעל קווי אישיות אובססיביים וחסרי גבולות על רקע קשיים זוגיים וקושי לבסס נפרדות מול בנות זוגו לאורך השנים. נראה כי בעיתוי הנוכחי בחייו מגלה תובנה באשר לבעייתיות באופן בו מתנהל במישורים שונים בחייו, לרבות תפקודו במישור הזוגי והתעסוקתי.

הנאשם הביע מוטיבציה להשתלב במסגרת טיפולית אשר תסייע לו בהתמודדות עם קשייו כמתואר.

נוכח האמור לעיל, שירות המבחן המליץ על ענישה מרתיעה, כדוגמת מאסר על תנאי, אשר תהווה עבורו גורם מציב גבולות לעתיד. לצד זאת, ממליץ שירות המבחן על העמדתו של הנאשם בצו מבחן למשך שנה, בתנאי של השתלבותו בטיפול. במהלך הפיקוח שירות המבחן יהווה גורם מפקח בכל הקשור לקשיו האישיים והזוגיים, על מנת שיסגל לעצמו כלים ומיומנות להתמודדות אדפטיבית בעתיד.

ב"כ המאשימה ביקשה שלא לאמץ את המלצות תסקיר שירות מבחן שהמליץ על ענישה מרתיעה וצו מבחן והדגישה כי מדובר במתלוננת שהיא צעירה במספר שנים לא מבוטל מהנאשם, כאשר במועד האירוע הייתה כבת 17, קטינה.

ב"כ המאשימה תיארה כי המתלוננת רצתה לסיים את הקשר עם הנאשם, שסירב לקבל זאת ואף איים עליה, אמנם לא איומים ברף הגבוה ביותר, אך לא ברף הנמוך. הנאשם הטריד את המתלוננת באופן חריג לתיקי הטרדה דומים שאנו פוגשים בהם בבית המשפט ועובדות כתב האישום מדברות בעד עצמן.

ב"כ המאשימה הפנתה לתסקיר שירות מבחן ממנו עולה, כי הקשר המעוות בין המתלוננת לנאשם והעבירות שביצע הנאשם כלפיה, נותנים אותותיהם עד היום, שכן המתלוננת נזקקת עדיין לתמיכה שבועית.

ב"כ המאשימה ציינה כי מדובר בנאשם יליד 85 שצבר לחובתו שתי הרשעות קודמות דומות.

ב"כ המאשימה סבורה כי אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, כל אחת בנפרד ומצבורן יחדיו, קל וחומר כשהמעשים נעשו כלפי קטינה ע"י נאשם אשר מודע לחומרת המעשים ולהשלכות החמורות שיש להם על המתלוננת.

ב"כ המאשימה הדגישה כי מעשיו של הנאשם פגעו בערכים מוגנים של שלמות הגוף ושלמות הנפש כמו גם זכותה של אישה להחליט מי יהיה בן זוגה ומי לא.

ב"כ המאשימה טענה תוך שסמכה ידה על פסיקה, כי בעבירות ממין אלו הענישה צריכה להיות מוחשית ומשמעותית, כדי שאותם עבריינים, אותם גברים שנוהגים כמו נאשם זה ונאשם זה בפרט יבינו בדרך הקשה שאל להם לנהוג כך כלפי בנות זוגם.

ב"כ המאשימה הפנתה לתסקיר שירות מבחן ממנו עולים ניצנים מדאיגים. שירות המבחן מדבר על מידה של טשטוש, של קושי להיות בקורתי כלפי עצמו כמו גם הקושי לגלות אמפתיה ומוסיף כי קיים סיכון להישנות המעשים.

ב"כ המאשימה חולקת על מסקנות תסקיר שירות מבחן בנוגע לכך שאין המדובר בנאשם עבריין. לטעמה נאשם ששב וחוזר על ביצוע העבירות הוא בעל דפוסי התנהגות עברייניים, גם אם מדובר בעבירות של קושי בשליטה וריסון.

ב"כ המאשימה ציינה כי מדובר בנאשם יליד 85 שצבר לחובתו שתי הרשעות קודמות דומות.

ב"כ המאשימה סבורה כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל.

בנוגע לאישום השני, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה למאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות.

לאור האמור לעיל ובשים לב לעברו הפלילי של הנאשם כמו גם לאמור בתסקיר שירות מבחן, תוך התחשבות בהליך טיפולי שעבר, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת בשים לב לנזקים שנגרמו לה כמפורט בתסקיר.

ב"כ הנאשם פתחה את טיעוניה בכך שהיא חולקת על עמדת המאשימה וציינה כי מדובר בכתב אישום שתוקן באופן מהותי מבחינת חומרת העבירות וזאת בהתאם לחומר הראיות שהונח בפני ההגנה והתביעה.

ב"כ הנאשם ציינה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ובעצם הודייתו יש משום נטילת אחריות מלאה.

ב"כ הנאשם חולקת על עמדת המאשימה, לטעמה בהתייחס לאישום הראשון, אין המדובר באיומים ברף הגבוה, ובאשר לאישום השני, מדובר בתקיפה שהיא ברף הנמוך ביותר, קרי, אחיזה בחוזקה בידה ודחיפתה של המתלוננת.

עוד ציינה ב"כ הנאשם וזאת מבלי להצדיק את מעשיו של הנאשם כי בסעיף 3 לעובדות האישום השני, מצוין כי המתלוננת סטרה בפניו של הנאשם בכדי ששייב לה את הסלולרי שלה, והוא סרב לעשות כן ולמרות זאת לא הוגש כנגד המתלוננת כתב אישום.

ב"כ הנאשם הפנתה לתסקיר שירות מבחן ממנו עולה כי הנאשם כיום מודע לבעייתיות בהתנהגותו האובססיבית בנוסף ציין שירות המבחן כי הנאשם כי הנאשם התקשה להעמיק בביקורת כלפיו, אך בהמשך הטיפול הוא גילה פתיחות ושוחח עם הגורמים הטיפוליים אודות הגורמים שהובילו לתפיסתו כמו גם הבין את המעשים הפוגעניים שלו.

בנוסף, שירות המבחן אף כותב כי התרשם שהנאשם בדיעבד מבין את הבעייתיות ביחסים האישיים.

ב"כ הנאשם סבורה כי לא מדובר בנאשם בעל דפוסים עברייניים, לטעמה הנאשם בצע את העבירות על רקע בעיות אישיותיות ונסיבות חיים לרבות מצוקות רגשיות.

ב"כ הנאשם ערה לכך שבשנת 2006 בוצעו עבירות דומות. אך יחד עם זאת, מדברי הנאשם עולה כי לא שולב בעבר בהליך טיפולי כלשהו. ב"כ הנאשם הוסיפה כי מעיון בפרוטוקול עולה כי תחילה נגזר על הנאשם עונש של מאסר מותנה ושל"צ. רק לאחר שהנאשם לא בצע את השל"צ שהוטל עליו הופקע הצו ונגזרו עליו 3 חודשי עבודות שירות.

ב"כ הנאשם טענה כי היום המצב שונה, הנאשם נמצא בעיצומו של הליך שיקומי, טיפול שנעשה בפיקוחו הצמוד של שירות מבחן. הנאשם שולב במסגרת הוסטל בתנאי פנימייה מלאים במשך 4 חודשים, לאורך שהותו במרכז הוא לקח חלק בטיפול ובשיחות פרטניות שבועיות עם עו"ס, השתתף בקבוצות טיפוליות, ונראה שעבר הליך משמעותי.

ב"כ הנאשם ציינה כי מתסקיר שירות מבחן ניתן ללמוד כי הנאשם עבר הליך משמעותי כמו גם הצליח לבחון את דפוסי התנהגותו. כששירות המבחן מסביר את התנהגותו, כהגנה מפני הפחד להינטש.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם והמתלוננת נתקו כל קשר, ולא דווח על ניסיון כלשהו ליצור קשר עם המתלוננת, ויש בנתון זה כדי לחזק את העובדה שאכן חל שינוי בהתנהגותו של הנאשם ושהטיפול אכן הצליח.

ב"כ הנאשם ציינה כי מעבר לכתוב בתסקיר שירות מבחן לא הוגש תסקיר קורבן אודות המתלוננת ולכן לא ניתן להסתמך על כך.

לאור האמור לעיל לרבות ההליך השיקומי אותו עובר הנאשם עתרה ב"כ הנאשם לאמץ את המלצות התסקיר ולהשית על הנאשם מאסר על תנאי וצו מבחן למשך שנה.

הנאשם בדבריו האחרונים הביע צער על מעשיו, והוסיף כי כיום הוא מפנים את הפסול במעשיו ואת השלכותיהם. הנאשם ציין כי הוא ממשיך בטיפול, ושיום אחד הוא גם ירצה להיות חבר, אבא, בעל נורמטיבי.

מעשיו של הנאשם אינם בגדר התפרצות רגעית או מעידה חד פעמית ו הם חזרו על עצמם. באופן כפייתי ביקש הנאשם לכפות את רצונו על המתלוננת ולהטיל את חיתיתו עליה.

הנאשם איים על המתלוננת באיומים בוטים וקשים ובנוסף לכך הטרידה הטרדות קשות, כאשר במהלכו של יום אחד התקשר אליה 315 פעמים.

בהזדמנות אחרת כפה הנאשם את רצונו על המתלוננת בכך שנטל ממנה את מכשיר הטלפון שלה וקרא את הודעות הטקסט אשר קיבלה . הנאשם אף לא בחל בשימוש באלימות כלפי המתלוננת.

הערכים המוגנים בעניינו בהירים לעין כל - בטחונה, שלומה, גופה, כבודה ופרטיותה של המתלוננת.

בכל אלה פגע הנאשם פגיעה משמעותית.

מתחם הענישה בעבירות מעין אלה נע בין מספר חודשים של מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות לשנים עשר חודשי מאסר בפועל.

עסקינן בנאשם יליד שנת 1985 שבעברו שתי הרשעות קודמות שאחת מהן בעבירות דומות לאלה בהן הורשע הנאשם עתה, אם כי ייאמר כי זוהי הרשעה משנת 2006 .

אז העדיף בית המשפט את האינטרס של שיקומו של הנאשם והטיל עליו של"צ, אלא שבשל התנהגותו וחוסר שיתוף הפעולה שלו הופקע הצו וחרף זאת הוטלו עליו שלושה חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

נראה כי הנאשם לא הפנים אז את חומרת המעשים ואף לא השכיל ללמוד את לקחו מן ההליך המשפטי ומן העונש שהוטל עליו ושב לסורו באופן דומה מאוד ועל פי אותו דפוס התנהגות.

עוד אין להתעלם מן הנזק שנגרם למתלוננת שהיא בחורה צעירה, אשר הביעה את חששה מן הנאשם ואשר נזקקת לסיוע עד עתה, כעולה מתסקיר שירות המבחן.

ועם זאת מדובר בנאשם אשר הודה באשמה ונטל אחריות ובכל זאת פנה לאפיק טיפולי כעולה מתסקיר שירות המבחן והביע מוטיבציה גם להמשך הטיפול, תוך שהביע תובנה לבעייתיות שבהתנהגותו הגם שהדרך שלפניו עדיין ארוכה.

לאחר איזון כלל השיקולים הצריכים לענין אני גוזרת על הנאשם בגין כל העבירות בהן הורשע את העונשים הבאים -

חמישה חודשי מאסר לריצוי בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות באופן ובמתכונת שהתווה הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 12.02.2014.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור הנאשם עבירה כלשהי של איומים, אלימות או עבירה בה הורשע.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננת בסכום של 3000 ₪. סכום זה יופקד בקופת בית המשפט לטובתה של המתלוננת, עדת תביעה מס' 1, בשישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/5/14 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 9.4.2014 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובכל ביקורות הפתע שתערכנה בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודת השירות תביא להפסקתן המינהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ב אדר תשע"ד, 12 פברואר 2014, במעמד הצדדים.